

70000 TONS OF METAL

22 - 26 januari Fort Lauderdale - Jamaica - Fort Lauderdale

De nieuwe 'thuishaven' van het festival zorgt voor de nodige opstartproblemen. Zo zijn om te beginnen de rijen voor de incheckbalie veel te lang. Ook aan boord moeten degenen die al vaker een 70000 Tons-trip meemaakten - toch dik 2000 'sailors' - hun weg zien te vinden in het 340 meter lange schip, met 154.407 ton dubbel zo 'heavy'. Ook de podiumbouwers moeten twee keer opnieuw beginnen. Dat er een meter te veel aan de lichtinstallatie wordt gebouwd, waardoor het podium niet meer past, is nog snel te verhelpen, maar dat daarna de plattgrond van het podium 180 graden gedraaid is tijdens de opbouw ervan is een grotere blunder.

De eerste vijf optredens van het buitenprogramma worden daarvoor naar binnen verplaatst. Om zestig bands twee maal te laten optreden in een tijdsbestek van nauwelijks vier dagen is dan ook te veel van het goede. Optredens op de vier podia overlappen elkaar, en wat heeft het voor nut om een band om vijf uur 's ochtends te laten optreden als iedereen allang dodelijk vermoeid of helemaal lazerus zijn hut heeft opgezocht. 'Less is more', is hier mijn advies. Dat deze boot een stuk sneller vaart dan de vorige bezorgt me ook gemengde gevoelens. Weliswaar kan een verder gelegen bestemming (Jamaica) bereikt worden, maar de verhoogde snelheid zorgt ook voor meer wind aan dek, waardoor het ondanks de 26 graden Celsius frisjes aanvoelt. Desondanks

blijft 70000 Tons Of Metal het leukste metalfeestje van het jaar, waar fans en bands één grote familie worden.

Metal Mike

GOD DETHRONED mag om 18:00 uur het grote Platinum Theater openen. Na een wat stroef begin en een matig geluid van God Dethroned voor een volle zaal, en dat kunnen lang niet alle bands zeggen de komende vier dagen. Een paar uur later speelt **ANNIHILATOR** de middelgrote Ice Rink volledig plat! De band speelt vet en superstrak en het geluid is prima. Het gastoptreden van ex-zanger Coburn Pharr is een leuk extraatje,

„Waar ik het meest trots op ben”, aldus organisator Andy Piller. „Metalheads uit 70 landen op 70000 Tons Of Metal!”

Ook de vijfde metalen boottocht is uitverkocht. Met 3114 bezoekers, 944 muzikanten en crew, en 1312 mensen die op de Liberty Of The Seas werken, is het drukker dan op voorgaande edities. Onder de aanwezigen Aardshok-redacteur Stephan Gebédi. Zijn live-verslag wordt ingekleurd met plaatjes van Eugene Straver, Michael Jagla, Leon Koggel en Metal Mike.

maar voegt eigenlijk weinig toe met een bikkels als Dave Padden op zang en gitaar. Padden speelt de riffs net zo akelig strak als Jeff Waters zelf en zingt zowel het nieuwere werk als de oude klassiekers met verve. Het publiek belooft dit eerste echte hoogtepunt van de cruise met een vette pit en luid applaus. En

terecht! **ARCH ENEMY** zet daarna in de grote zaal een gelikte show neer. De eerste aanblik van de band doet me echter aan K3 denken. Het oogt en klinkt allemaal erg glad en alles is tot in de puntjes uitgewerkt,

maar de band staat qua muziek en presentatie als een huis. Alissa White-Gluz overtreft haar voorgangster qua podiumpresentatie en het publiek eet uit haar hand. Persoonlijk vind ik haar grunts veel te extreem voor een melodieuze band als Arch Enemy, maar dat neemt niet weg

dat hier gewoon een erg goede band op het podium staat. Voor dat ik de eerste avond fysiek instort, pik ik zowaar nog een paar nummers mee van **APOCALYPTICA**. Gezeten op de tweede ring van het Platinum Theater voel je het schip toch wel behoorlijk bewegen en de slaapliedjes van de Finse cellisten helpen er eerlijk gezegd niet aan mee om de ogen open te houden. Dat niet alle bands volle zalen trekken, bewijst onder meer **TANK**, dat vrijdagochtend voor een select groepje mensen aan-

70000 TONS OF METAL

treedt in de grote zaal. Het geluid staat zo hard dat alle aanwezigen in ieder geval wel gelijk wakker zijn om kwart voor elf 's ochtends. Het blijft onwennig om oude krakers als „She Fell In Love With A Stormtrooper” met melodieuze zang te horen, maar Tank staat nog steeds zijn mannetje. **CRUCIFIED BARBARA** is

CRUCIFIED BARBARA

één van de eerste bands die vrijdags wat leven in de brouwerij brengen. Ondanks het ietwat housterige drumwerk van Nicky Wicked zetten de dames een dijk van een show neer in de Ice Rink. Met name zangeres/gitariste Mia Coldheart laat een uitstekende indruk achter. Wat een strot heeft die griet zeg! De simpele, pakkende hardrock van de dames draagt prima bij tot de feeststemming op de cruise. Die feeststemming wordt echter snel weer wreed verstoord door **CANNIBAL CORPSE**. Gezegd met een vette sound zetten George Fisher en co de grote zaal op zijn kop. „Kill Or Become” en „Icepick Lobotomy” veranderen de voorste rijen in een slagveld en de Amerikaanse pletwals laat zijn loodzware visi-

tekaartje achter. **ANVIL** is een rammelende puinhoop, maar Lips en zijn kornuiten hebben het zelf prima naar hun zin en dat geldt ook voor de meeste toeschouwers in een vrij vol Sphinx-zaaltje. Ook grappig om tussen de bedrijven door te horen dat sommige artiesten, zoals de heren van Kataklysm,

totaal geen last hebben van de beweging van het schip, terwijl Jeff Loomis van Arch Enemy wel degelijk last heeft van duizeligheid en misselijkheid als het schip beweegt. Ik weet dat het godgeklaagd is, maar dit is daadwerkelijk de eerste keer dat ik de levende legende **MICHAEL SCHENKER** live

aan het werk mag zien! Schenker heeft een ijzersterke line up om zich heen verzameld met onder anderen Scorpions-oudgedienden Francis Buchholz en Herman Rarebell. Zanger Doogie White zingt met gemak Scorpions-nummers als „Love Drive” en „Rock You Like A Hurricane”,

een MSG-kraker als „Armed And Ready” of de UFO-klassiekers „Rock Bottom” en „Doctor Doctor”. Hij wint veel sympathie door zijn aankondiging dat alle metalheads - of ze nu uit Columbia, Canada of Japan komen - verbonden zijn door drie woorden: Ronnie James Dio, om vervolgens zijn ode „Before The Devil Knows You're Dead” in te zetten. Schenker zelf speelt de sterren van de hemel en hoewel er meerdere uitstekende Schenker-adepten zoals Jeff Loomis en Michael Amott op de cruise rondlopen, gaat er niets boven 'the real

breekt, doen de drummer en bassist een spontane cover van Spinal Taps „Big Bottom”. Daarna thrasht men er met „Power Thrashing Death” en „Walk The Plank” aardig op los. Helaas stellen de nieuwere nummers weinig voor. Door de harde wind worden de 's middags geplande optredens op het pooldeck op de twaalfde verdieping van het schip afgelast

en verplaatst naar het podium op de ijsbaan, waardoor het ijshockeytoernooi tussen teams van de diverse Skandinavische en Canadese bandleden wordt afgelast. Ronduit tegenvalend is daar het optreden van

deal! **WHIPLASH** heeft wat opstartproblemen, waar met name de kraker „The Burning Of Atlanta” onder te lijden heeft. Als Tony Portaro dan ook nog een snaar

CORROSION OF CONFORMITY. De band zet een ongeïnspireerde 'Blind'-set neer, waarin de 'hit' „Vote With A Bullet” compleet wordt genegeerd. De eerste band die ik 's avonds op het pooldeck zie is **VENOM**. In de vorige Aardshock vertelde Cronos nog dat ze

in 1983 niet op de Aardschokdag konden spelen omdat hun instrumenten en versterkers werden vastgehouden bij de Canadees/Amerikaanse grens. Een verhaal waar onze hoofdredacteur nog steeds twijfels over heeft. Vandaag staan de heren met van Arch Enemy geleende instrumenten op het pooldeck omdat hun eigen instrumenten daadwerkelijk niet zijn meegekomen met de vlucht naar Fort Lauderdale. Het deert Cronos, gitarist Rage en drummer Dante echter

niet, want ze spelen vanavond een degelijke set bestaande uit oud en nieuw materiaal. Nummers als „Witching Hour”, „Black Metal” en „Countess Bathory” hebben de tand des tijds met gemak doorstaan en klinken met de huidige bezetting een stuk krachtiger dan voorheen. Tijdens hun tweede show

op de cruise, speelt Venom zoals aangekondigd het nieuwe album 'From The Very Depths' in zijn geheel. Gedurfd, maar of dit nu zo'n geslaagde zet is? Nee dus, want veel meer dan een lauw applausje zit er ditmaal niet in. Vanaf „Blow Your Trumpet Gabriel” tot „O Father O Satan O Sun” heerst **BEHEMOTH** over het

schip en de oceaan. Wát een kracht, wát een uitstraling! Behemoth beschikt naast wervelwind Nergal in de personen van Orion en Seth over nog twee frontmannen. En achter deze drie post-apocalyptische strijders slaat drummer Inferno alles aan gort. Deze band groeit nog steeds per album en per toer en is momenteel de onbetwiste koploper in het extreme metalgenre. De dag erna herhaalt de band zijn zegetocht nogmaals met een oorverdovend volume in een volgepakt Platinum Theater. Dat de setlist nauwelijks afwijkt van de dag ervoor mag de pret niet drukken. Het bevreedt echter wel dat als halverwege de set Nergals gitaar uitvalt en hij boos van het podium beent, er niets verandert in het geluid van de band...

Op de derde dag legt de 'Liberty Of The Seas' aan in Jamaica en gaan de meeste passagiers kort aan land. Dat sommige net iets te enthousiast genieten van de felle zon, blijkt onder andere uit de roodverbrande kop van Destruction-zanger Schmier, die 's avonds bij het buffet voor de nodige glimlachen en opmerkingen zorgt.

Als het schip weer koers heeft gezet richting Florida mag **KATAKLYSM** aan de bak op het pooldeck. Het geluid wordt sterk door de harde wind beïnvloed, maar Mauricio Iacono en zijn mannen laten zich daardoor niet van de wijs brengen en spelen een sterke show. Dat kan ook gezegd worden van het door multi-instrumentalist Jari Mäenpää samengestelde

BEHEMOTH

70000 TONS OF METAL

project **WINTERSUN**. Hoewel ze naar zijn zeggen nooit repetere-ten, zet het viertal een retrace-ke set neer, gadegeslagen door enkele fans vanuit de bubbelba-den aan de zijkant van het podi-um.

De roodverbrande Schmier laat even later in de Ice Rink het publiek de nummers kiezen en dat resulteert in een set vol **DESTRUCTION**-klassiekers en een wijd uitwaaiende circle-pit. Na het allesvernietigende tweede optreden van Behemoth mag **NAPALM DEATH** om twee uur 's ochtends aantreden op het pooldeck. Gitarist Mitch Har-ris ontbreekt, maar de band weet desondanks te overtuigen en een flink aantal mensen uit hun slaap te houden.

ANVIL start op de laatste dag het feestje op het zwembad. Ondanks het vroege tijdstip - het is tien uur in de ochtend en **GAMA BOMB**, de laatste band van de vorige 'dag', is pas vier uur eerder van het podium gestapt - is het druk voor het podium. Een set met alleen maar krakers wordt vervolgd met zowaar twee toegiften. Jammer dat de band van tevoren niet te horen heeft gekregen dat het navolgende optreden van **ALE-STORM** naar de avond is ver-plaatst vanwege het vaderschap van één van hun bandleden, waardoor er nu een gat van een uur in de programmering valt. Tijd dus voor een uitgebreid ont-bijt in één van de vele restau-rants aan boord. **HEATHEN** staat daarna op het menu. Ook al zijn de grapjes van zanger David White niet altijd even grappig, blijft Heathen gewoon een dijk

van een band. „No Stone Untur-ned” zou bijvoorbeeld zonder twijfel één van de absolute hoog-tepunten op een album als „Mas-ter Of Puppets” zijn geweest, maar ook de rest van de set mag er zijn. **1349** lijkt niet echt op zijn plaats op deze cruise vol feestende, overwegend mainstre-am metalfans en weet slechts een klein aantal nieuwsgierigen te mobiliseren. En met de chaoti-sche, rommelige sound worden deze keer ook geen nieuwe ziel-tjes gewonnen. Op deze laatste dag van de cruise speelt **GOD DETHRONED** nog eens in de klei-ne Sphynx-zaal en die is weder-om goed gevuld. Qua songkeuze is deze tweede set van de band nog een stuk interessanter dan de eerste show en de band is zelfs nog iets beter op dreef. Later deze dag ontvangen Mar-loes en Jeroen van **IZEGRIM** uit handen van skipper Andy Piller de Cripper-award; een op Facebook ontstane ver-kiezing tot meest verras-sende band van de vori-ge 70000 Tons Of Metal-editie.

de Cripper-award; een op Facebook ontstane ver-kiezing tot meest verras-sende band van de vori-ge 70000 Tons Of Metal-editie. *Stephan Gebéti*

Barney & Stu & Orion & Archaon

Nergal

siekers heeft geschreven dan alle andere muzikanten op de boot bij elkaar opgeteld, dat ook hij zijn klassiekers kent.

In 2016 vertrekt de boot op 4 februari, zoals altijd vanuit Florida, naar een bestemming in de Caraïben. Niet de Liberty Of The Seas, maar een ander, vrijwel identiek cruiseschip zal een kleine week de 'thuishaven' zijn van de zesde editie van 70000 Tons Of Metal.

Metal Mike

 www.70000tons.com

JAM SESSIONS:

Twee jaar geleden min of meer spontaan ontstaan na een clinic van Annihilator-gitarist Jeff Waters, nu staan ze onder leiding van hem als **JAMMING WITH WATERS IN INTERNATIONAL WATERS** op het grote Plati-num Theater geprogrammeerd. Qua songkeuze staat er niet veel spannends op het menu. Het leukste is om te zien dat muzikanten van divers pluimage het samen zo goed naar hun zin hebben op het podium. Nergal, nu 'naturel' gekleed, zingt „Ace Of

Spades” en ik geloof niet dat gitarist Pete Morten van Threshold ooit verwacht had om „Paranoid” samen met Venoms Cronos te spelen. Dat Ralf Scheepers „Breaking The Law” zingt mag van de Halford-kloon verwacht worden, en dat Barney Greenway stijf staat van de zenuwen omdat hij „Black Sabbath” van zijn idool Ozzy Osbourne gaat zingen is ook best grappig. Verbazingwekkend is dat Michael Schenker ook meedoet. Hij laat zich de hele reis, behalve op het podium, namelijk nergens zien. Met „Purple Haze” (zang Chris Boltendahl, Grave Digger) en „Shot Down In Flames” (zang Hansi Kursch, Blind Guardian) bewijst de gitarist, die meer klas-

Morten & Cronos

Orion & Schenker

Schmier & Toivonen

THE END